

ἐκὼν ἄκων. Ἀλλὰ καὶ οὕτω δὲν ἡστούχησαν εἰς μέρη τινα τοῦ δράματος, ὡς ἐν τῇ παιδροτάτῃ σκηνῇ τῆς ἀγρίας ἐκείνης νέας, ἥτις νόστιμα παιχθεῖσα, ἔκαμε τὸ κοινὸν νὰ ξεκαρδισθῇ, καὶ ἐν τῇ ἐξόχῳ περιπαθεῖ καὶ πρωτοτύπῳ σκηνῇ, καθ' ἣν ἡ ἡρώϊς υποδύεται τὸ πρόσωπον τῆς Ἰουλίας, καὶ τοῦ Ρωμαίου ὁ πρίγγιψ ἐραστῆς αὐτῆς, τὸν ὁποῖον ὑπεκρίνετο ὁ κ. Πεταλάς : ἐκεῖ ἄρκετὰ ἐπέτυχαν καὶ οἱ δύο. Εὐχόμεθα ἐν δευτέρᾳ ἐπαναλήψει τοῦ ἔργου νὰ φανῶσιν ἀνώτεροι κάπως ἑαυτῶν οἱ ἡθοποιοὶ μας, ἀφοῦ ἔχουσι τὴν γενναιότητα νὰ ἀποπειρῶνται τοιούτων ἔργων τὴν διερμηνείαν.

Πολλοὶ περίοδοι καὶ φράσεις ἐν τῷ δράματι ὑπαινίσσονται καὶ ἐξαίρουσιν, ὡς φαίνεται, αὐτὴν τὴν Ριστόρην.

Ζωηροτέρα σχετικῶς ἐπιτυχία ἔσπεψε τοῦ παραστήσαντας τὰς Περιπετείας τοῦ Ἀπόρου Νέιν, διότι καὶ τὸ ἔδαφος ἦτον ὁμαλώτερον, καὶ ὁ Θίασος ἐπιμελέστερος ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα συγκεκριμένοις : τὸ πρόσωπον τοῦ Μαξίμου συμπαθῶς διηρμήνευσεν ὁ κ. Διονύσιος Ταβουλάρης, καὶ ἤρρεσεν ὡς Μαργαρίτα ἡ κ. Ἰωάννα Νικηφόρου, εἰ καὶ ὑπὲρ τὸ δέον ἀνδρικῶς χειρονομοῦσα εἰς τὰς ἐξάψεις τῆς, καὶ ὁλίγον ἀδεξίως κεκαλλωπισμένη. Συγχαίρομεν τῷ κ. Παρασκευοπούλῳ, διὰ τὸ δυσχερέστατον πρόσωπον τοῦ γέροντος, ὅπερ ἐπιτυχῶς διεξήγαγεν· εἶνε ὁ ἴδιος, ὅστις διεκρίθη ἀμίμητα, ὡς ἱατρός ἐν τῷ δράματι *Eure trellah*.

᾽Ονούλουδ.

ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βάριον, 4 Ἰουνίου

Θὰ ἦτο λίαν περίεργος—ἂν ἡδύνατο καὶ τῶν αὐτόθι ἀναγνωστῶν τὴν προσοχὴν νὰ ἐπισπάσῃ—μία ψυχολογικὴ μελέτη τῶν ἐν Ἰταλίᾳ μεγάλων ἐκλογικῶν ομάδων, ἐξη-

γοῦσα ἀπρόοπτά τινα φαινόμενα καὶ ἀντιφάσεις ἐν τῷ πολιτικῷ αὐτῆς βίῳ. Ἐν Ρώμῃ κατὰ τὰς δημοτικάς ἐκλογάς ἐνίκησαν οἱ κληρικοὶ ! Οὗτοι, ἀπέχοντες τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, οὐχὶ τὸ αὐτὸ πράττουσιν ὡς πρὸς τὰς δημοτικάς καὶ πολλάκις καὶ πολλαχοῦ νικῶσι, μάλιστα εἰς τὰς μεγαλοπόλεις, ὡς τὴν Νεάπολιν, τὴν Γενουάν, καὶ ἐν αὐτῇ δὴ τῇ πρωτεύουσῃ. Καὶ ὅμως ἡ μεγάλη τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ πλειοψηφία φαίνεται φιλελευθέρᾳ καὶ κυβερνήσεως καὶ βασιλείᾳ ἐπὶ ταύτης ἐρείδονται.

Μόλα ταῦτα ἀβέβαιοι τινες φῆμαι διαδιδόμεναι κατ' αὐτὰς ὡς ἐξαρτήματα τῆς πολιτικῆς τῆς ἐμπνευσάσης τὴν τριπλὴν αὐτοκρατορικὴν συμμαχίαν καὶ τὸν μετασχηματιστικὸν ἐλιγμὸν τοῦ κ. Δεπρέτη, ἀφορῶσιν εἰς πιθανὴν τινα ἢ σχεδιαζομένην προσέγγισιν τῆς ἰταλικῆς Αὐλῆς πρὸς τὸ Βατικανόν. Λέγεται περὶ συμβιβασμοῦ, ἀναφέρονται οἱ λόγοι τινὸς ἐκ τῶν ἡγουμένων τῶν κομμάτων τῶν μετριοφρόνων ἀποδεικνύοντες δυνατόν καὶ ὠφέλιμον τὸν συμβιβασμὸν τοῦτον μεταξὺ Βασιλείας καὶ Παπάτου κτλ. Ἐπὶ τέλους πρόκειται περὶ καθαρᾶς ἀντιδραστικῆς πολιτικῆς· ἀλλὰ καὶ τὸ δημοκρατικὸν κόμμα ἐδῶ δὲν κοιμάται. Βέβαιον ὅτι τὸ πρῶτον βῆμα τῆς Βασιλείας τὸ ἐπιβεβαιοῦν τὰς ὑπονοίας ταύτας θὰ ἦτο δι' αὐτὴν τὸ πρῶτον πρὸς τὴν ἀπώλειαν βήμα, δικαιολογοῦν τὴν φανεράν καὶ προσωπικὴν κατ' αὐτῆς ἀντιπολίτευσιν.

Ἐν τῇ Βουλῇ ἀπὸ τινων ἡμερῶν διαρκεῖ ἡ ἐπὶ τοῦ τε-λωναϊκοῦ δασμολογίου συζήτησις, ἀπειλήσασα νὰ λάβῃ ἀπὸ οἰκονομικοῦ πολιτικοῦ ζητήματος χαρακτῆρα ἐπὶ τῆς προτάσεως τῆς κυβερνήσεως τοῦ νὰ ὑψωθῇ ὁ δασμὸς ὁ ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου *τόννου*.

Ἐπικεῖται ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ἐπαρχιακοῦ καὶ δημοτικοῦ νόμου. Λέγεται ὅτι νέαν εὐάρεστον ἐκπληξίν παρασκευάζει ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν κ. Μαλλιάνης : τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ *ἀλατος*,

— Θὰ παρατηρήσετε, κ. βαρόνε, ὅτι εἰς τὸ φύλλον τοῦτο δὲν γίνεται λόγος περὶ τῆς ποσότητος τὴν ὁποίαν ὀφείλατε νὰ πληρύνετε καθ' ἕκαστον ἔτος, καθ' ὅλον τὸν χρόνον καθ' ὃν ἡ νύμφη σας θὰ ἦνε ὑπὸ τὴν προστασίαν μου. Διὰ τοῦτο θὰ προσθέσετε εἰς τὸν προϋπολογισμὸν εἴκοσι πέντε χιλιάδας φράγκων· δὲν εἶνε μὲν πολλὰ, ἀλλὰ θὰ ληφθῶσι μέτρα, ὅπως ἐπαρκέσῃ ἡ ποσότης αὕτη. Θὰ ὑπάρχῃ πάντοτε πλησίον τῆς *τρελλῆς* μία γυνή, ἥτις αὐτὴν τὴν ἐσπέραν θὰ ἔλθῃ ἐδῶ.

Ἡ γυνὴ αὕτη, εἰ καὶ πρόκειται νὰ καταδικασθῇ εἰς πολλῶν ἐτῶν περιορισμὸν, ἀπεδέχθη ὅμως ἐξ ἀφοσιώσεως, κύριε βαρόνε, ἡ δὲ ἀφοσίωσις φυσικῶς θὰ ἀνταμειβθῇ. Θὰ ἔχω ἐκεῖ ἀνθρωπὸν τινα ἀσφαλῆ, πιστὸν φύλακα, ἄλλον Κέρβερον, ὅστις θὰ γαυγίζῃ, θὰ δείχνῃ τὰ δόντια του θὰ ἦνε πάντοτε ἑτοιμὸς νὰ δαγκάσῃ. Οὗτος ἐμέλλε ν' ἀναχωρήσῃ χθὲς ἐσπέραν, ἢ σήμερον πρῶτ', ὅπως ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν φωλεάν του. Ὡς βλέπετε, οὐδὲ λεπτόν δὲν ἔχασα. Μετὰ τινὰς ἡμέρας τὰ πάντα θὰ ἦνε ἑτοιμα ἐκεῖ κάτω πρὸ ὑποδοχῆς τῆς οἰκοτρόφου.

Μεθαύριον ὁ διδάκτωρ Σαρβονὼ θὰ ἔλθῃ διὰ νὰ τὴν παραλάβῃ ἐντεῦθεν καὶ τὴν ὁδηγήσῃ εἰς Ὠγείλ, εἰς τὴν οἰκίαν τινὸς τῶν πιστῶν αὐτοῦ, διαμένοντος εἰς μικρὸν χωρίον ἀπέχον ἀπ' ἐδῶ εἴκοσι πέντε ὥρας, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἐκ Παρισίων εἰς Στρασβούργον. Ἐκεῖ θὰ φυλαχθῇ αὕτη δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας, διὰ νὰ ἀναπαυθῇ, ἔπειτα θὰ κάμῃ δεύτερον

σταθμὸν καὶ οὕτω καθεξῆς, μέχρις ὅτου φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς δὲν ὄρον. Ἐνεργῶ, οὕτω κ. βαρόνε, ἐκ προφυλάξεως. Ὅφειλετε νὰ ἐννοήσητε ὅτι κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν δύναμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν δύο ἀμάξας. Πρέπει ἡ νύμφη σας νὰ φθάσῃ εἰς τὴν κατοικίαν αὐτῆς μυστικῶς, ἡ δὲ παρυσία τῆς ἐν τῇ χώρᾳ νὰ μὴ διεγείρῃ οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ὑποψίαν. Δὲν ἔχω πίστιν εἰς τοὺς περιέργους ἀνθρώπους.

Τὸ παιδίον, ὅπερ μέλλει νὰ γεννηθῇ, ἐὰν ἀποθάνῃ θὰ θέσωμεν ἐντὸς θαθείας ὁπῆς, καὶ ἡ ὑπόθεσις αὕτη λαμβάνει πέρας· ἐὰν ζήσῃ. θὰ ἴδωμεν· ὅ· ἀποφασίστητε σεῖς περὶ τῆς τύχης του, κ. βαρόνε.

Ἔχω ἄλλο τι νὰ προσθέσω ; Μάλιστα. Ὅφειλετε νὰ λάβητε μέτρα, ὥστε οἱ ὑπηρεταὶ νὰ μείνουν ἐδῶ μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς ἀναχωρήσεως τῆς κυρίας των. Μετὰ ταῦτα δὲν ἔχετε πλέον νὰ φροντίσητε διὰ τίποτε· μπορείτε νὰ κλείσητε τὰς θύρας τῆς κατοικίας, ἐὰν θέλητε, καὶ νὰ ἐπαβλήθητε εἰς Παρισίους, ὅπου, εἶμαι βέβαιος, τόσῳ πολὺ ἐπιθυμεῖτε νὰ εὐρεθῆτε, ἐν μέσῳ τῶν φίλων καὶ τῶν εὐαρέστων ἡδονῶν τῆς ἡλικίας σας, τὰς ὁποίας ἀπὸ πολλῶν μνηνῶν ἐστερήθητε.

Ὁ βαρόνος ἠρυθρίασε καὶ ἔδνηε τὰ χεῖλη.

Ὁ Βλαϊρὼ παρετήρησεν αὐτόν, ὡς βαθὺς ἐξεταστής· καὶ εἰς αὐτὰς τὰς μυχιούς σκέψεις του εἰσέδυνε καὶ ἦτο ὅρ' ὅλας τὰς ἐπόψεις ὁ κύριός του.

— Πότε πρέπει νὰ σᾶς ἐγχειρίσω τὸ ποσόν ;

ὅπερ ὡς γνωστὸν ἐν Ἰταλίᾳ, ἀνῆκον εἰς κυβερνητικὸν μονοπώλιον, πωλεῖται πρὸς 5 ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου κατὰ χιλιόγραμμον, δηλαδὴ 80 λεπτὰ τὴν ὀκάν! Ἡ τιμὴ αὕτη καθιστᾷ ἀπρόσιτον τὸ ἄλλας εἰς τοὺς πληθυσμοὺς τῶν πενестέρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἰταλίας, οὔτινες ἐκτνήσκουσι τὸ ζῆν ἐν τῇ ἀναιμίᾳ καὶ τῇ πελλάγρῃ. Ὁ κακοῦργος οὗτος ἀναχρονισμὸς ἐν τῇ οἰκονομικῇ νομοθεσίᾳ τῆς Ἰταλίας ἰσοδυναμεῖ, αὐτὸς καὶ μόνος, πρὸς ὅλους τοὺς παρ' ἡμῖν φορολογικοὺς ἀναχρονισμοὺς.

Ἐν Ρώμῃ ξενίζεται ἡ Βασίλισσα τῆς Πορτογαλλίας, ἀδειφῇ τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου, μετὰ τῶν υἱῶν τῆς.

Ἡ ἐποχὴ τῶν λουτρῶν ἀρχεται καὶ μετ' αὐτῆς αἱ παύσεις τοῦ ἡθικοῦ ἐν γένει βίου· ἡ πολιτικὴ μετὰ μικρὸν θὰ νυστάξῃ, ἡ φιλολογίᾳ θὰ κοιμηθῇ, ἡ τέχνη θὰ ἔξαπλωθῇ εἰς τὸν ἥλιον παρὰ τὴν ἀκρογιαλιὰν ὡς ἄλιεύς ναπολιτάνος.

A. Γ. Η.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Γινώσκων ὁ **Φιλόδημος** ὅτι ἐκτὸς τῆς νομοθετικῆς, ἐκτελεστικῆς καὶ τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας ὑπάρχει ἐν ταῖς νεωτέραις καὶ πεπολιτισμέναις πολιτείαις καὶ τετάρτη δύναμις, ὁ τύπος, δύναμις τοσοῦτον ἀκατάβλητος, φοβερά καὶ σωτηρία, ὅσον ἡ Πνύξ τῶν ἀρχαίων χρόνων, ὅταν ἐμπνέται ὑπὸ τῶν ὑψηλῶν ἀρχῶν τῆς ἡθικῆς καὶ τοῦ δικαίου, ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ δημοσιογραφικοῦ αὐτοῦ ἐρημητηρίου καὶ ἐπεχειρήσῃ διὰ τριῶν μέχρι τοῦδε ἄρθρων ἐν πάσῃ μετριότητι ἐκφράσεως, καὶ δι' ἀριθμῶν καὶ διὰ πραγμάτων ἀναμφισβητήτων, λαβόντων δὲ τὸ κύρος κατὰ τὸ πλεῖστον τοῦ διοικητικῶς δεδικασμένου, νὰ καταδείξῃ μὲν τινα ἐκ τῶν πολλῶν παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς πεπραγμένων, ἅτινα καὶ

ἐπιτυχῇ θεώρησῃ καὶ τιμὴν περιποιούντα τῷ δήμῳ, νὰ προκαλέσῃ δὲ τὴν περὶ τούτων εὐτχημον συζήτησιν τῆς σοβαρᾶς δημοσιογραφίας.

Οὐδαμῶς ἀμφέβαλλεν ὁ **Φιλόδημος** ὅτι τοιαύτη γενναία, εὐθαρσὴς καὶ θετικὴ ἐξέτασις τῶν πραγμάτων ἀνευ λόγων περιττῶν καὶ σχετλιασμῶν καὶ πομπωδῶν ἐκφράσεων, συζήτησις ξηρὰ καὶ σοβαρὰ, οἷα ἐμπρέπει εἰς τοὺς θέλοντας νὰ διευθύνωσι τὰ κοινὰ καὶ συζητήσωσι περὶ τούτων, ἤθελε φυσικῶς τῷ λόγῳ ἐξεγείρει τὴν ὀργὴν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῶν λιβελλογράφων. Καὶ διὰ τοῦτο ἤδη ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἡμῶν ἄρθρου συνεδουλεύσαμεν τοῖς τιμίοις τῶν συμπολιτῶν νὰ ἀποστρέψωσι τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῆς ρυπαρᾶς λιβελλογραφίας, ἥς τοὺς ἐργάτας ἀρχαῖαι μὲν τινεῖς νομοθεσίαι ἐτιμῶρων διὰ τῆς ποιότητος τοῦ θανάτου, αἱ δὲ νεώτεροι κοινωνίαι, ἡθικώτεροι καὶ φιλοσοφικώτεροι, παραδίδουσι εἰς τὴν κοινὴν περιφρόνησιν. Ἀλλὰ διατὶ τάχα ὁ σοβαρὸς τύπος τῆς πρωτεύουσας τὸ μὲν σιωπᾷ περὶ τῶν δημοτικῶν πραγμάτων, τὸ δὲ διὰ τινῶν τῶν ὀργάνων τοῦ εἰκῆ καὶ τυχαίως ἐπιλαμβάνεται κατὰ τῶν διαχειρισμένων τὰ τοῦ δήμου συζητήσεως μὴ στηριζομένης ἐπὶ τῶν πραγμάτων; Εἶνε ἄρα γε ὁ **Δῆμος** στοιχεῖον τοσοῦτον ξένον τῇ Πολιτείᾳ, δὲν εἶνε τάχα, κατὰ τὴν ἐκφράσιν τῶν συγγραφέων, ἡ *monas* τῆς *Πολιτείας* καὶ πρέπει, ὅταν πρόκηται περὶ τῶν συμφερόντων αὐτοῦ ἢ τῶν διαχειρισμένων τὰ κατ' αὐτὸν, καὶ ταῦτα καὶ ἡ τιμὴ τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων ἢ νὰ ρίπτονται ἔρμαιον εἰς ρυπαρὰ καὶ ἡμερόδια φύλλα ἢ διὰ γενικῶν ἐκφράσεων ἀμελετήτως, ἀνευ σπουδαίας συζητήσεως ἴσως δὲ καὶ δολίως ὁ σοβαρὸς τύπος τῆς πρωτεύουσας νὰ γράφῃ περὶ αὐτῶν;

Ἰδοὺ διατὶ ὁ **Φιλόδημος** ἐν μέσῳ τοιαύτης συγχύσεως καὶ τηλικούτου ἀγῶνος εὐρίσκει στιγμὰς τινας ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὸν ὑπὲρ τοῦ δικαίου ἀγῶνα μέχρις ἐσχάτων ἀπὸ τοῦ ὁποίου οὐδέποτε ἠνίησεν ν' ἀποσυρθῇ.

— "Ω! Δὲν βιάζομαι δι' αὐτό. Θὰ ἐπανιδοθῶμεν. Ἐλαβὰ ἤδη εἴκοσι πέντε χιλιάδας φράγκων, μὲ τὰ ὅποια δύναται τις νὰ προχωρήσῃ ἐν τῇ ἐπιχειρήσει.

— "Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ ἐτήσια εἰσοδικὰ πεντακισχίλια φράγκα, θὰ σὰς δώσω ὁμόλογον.

— Ἄ, ὄχι κύριε βαρόνε, ὄχι ἐγγράφα, γνωρίζετε... Ἀμοιβαία, πλήρης, ἀπεριόριστος ἐμπιστοσύνη. Δυνατὸν ν' ἀποθάνω, κύριε βαρόνε· δὲν πρέπει νὰ εὐρεθῇ παρ' ἐμοὶ ἐνοχοποιητικὸν τι κατ' οὐδενός. Σύνεσις! σύνεσις! Ἄλλως, κύριε βαρόνε, προσέθεσε μειδιῶν, καὶ ἂν ἠθέλατε ἔχει τοιαύτην πρόθεσιν, δὲν θὰ ἠδύνασθε ν' ἀποφύγητε τὴν ὑποχρέωσίν σας.

Ὁ Δεσιμαῖζ ἠσθάνθη τὸ κτύπημα τῆς κοπίδος. Ὁ Βλαιρὼ ἀποτόμως τῷ εἶπεν ὅτι σὰς κρατῶ, εἴσθε ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου.

Ὁ ψευδοῖατρός ἐγερθεὶς καὶ ἀναλαβὼν τὸ σοβαρὸν ἥθος, εἶπε:

— Κύριε βαρόνε, ἐὰν εὐαρεστῇσθε, δύνασθε νὰ μὲ δδηγήσῃτε μέχρι τῆς ἀμάξης μου μετὰ τῆς ἀδερφοσύνης καὶ τοῦ σεβασμοῦ, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦσιν ὁ χαρακτήρ μου, ἡ ἡλικία μου, ὁ ἐπιστήμων ἀνὴρ, καὶ τὸ περιφανὲς τοῦ πανεπιστημίου μέλος.

Μετὰ προσεχέουσας γαστέρος στηριζόμενος ἐπὶ τῆς ράβδου τοῦ διῆλθε μετὰ σοβαρότητος πρὸ τῶν ὑπηρετῶν, οὐ-

τινες ὑπεκλίθησαν μετὰ σεβασμοῦ πρὸ τοῦ σεβαστοῦ διδάκτορος.

Τὴν τρίτην μετὰ μεσημβρίας ὥραν, ἡ ἀγγελθεῖσα ὑπὸ τοῦ Βλαιρὼ γυνὴ ἐφθασεν. Ἐβραίνετο ὡσεὶ τριάκοντα πέντε ἐτῶν ἀπλοῦστατα ἐνδεδυμένη εἶχε τὸ ἐπιφυλακτικὸν, μέτριον καὶ ἐντιμὸν ἥθος προσώπου πράγματι ἀνήκοντος εἰς φρενοκομεῖον, ὅπου πρὸς περιθάλψιν τῶν πτωχῶν ἀσθενῶν ἀπαιτεῖται πολὺ ἡμερότης, ὑπομονὴ καὶ ἀγαθότης.

Ὁ Βλαιρὼ ἐγίνωσκε νὰ ἐκλέγῃ τοὺς πράκτοράς του, εἴτε ἄνδρας εἴτε γυναῖκα, εἰς οὐδένα ἀιέθετεν ἐντολήν, πρὶν θέσῃ αὐτὸν ὑπὸ μακρὰν καὶ σπουδαίαν δεικνυσίαν. Συνέδρε δὲ μετὰ τῆς ἑαυτοῦ τύχης πρόσωπα ἀντάξια ἑαυτοῦ.

Ἡ κυρία Βιρέττη—διὰ τοῦ ὀνόματος τούτου ἐξήγγειλεν ἑαυτήν—ἀφοῦ εἶδε τὸν κ. Δεσιμαῖζ, κατέλαβε παρὰ τῇ μαρκησίᾳ τὴν θέσιν τῆς θαλαμηπόλου.

— Εἴσθε ἐλευθέρῃ, εἶπεν ὁ βαρόνος εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην. Ἀλλ' ἐπειδὴ συνειδητῶς μετὰ τῶν συναδέλφων σας νὰ μὴ ἀναχωρήσωσι, πρὶν ὁ ἱατρός ἔλθῃ, ἵνα παραλάβῃ τὴν κυρίαν σας, θὰ μοὶ εὐχαριστήσῃτε ἐὰν θελήσῃτε νὰ μείνητε ἀκόμη.

— Προθύμως, κύριε βαρόνε, ἀπήντησεν ἡ ἀγγλὶς μειδιῶσα ὅσον ἠδύνατο ἐπιχαρίτως.

Τὴν ἐσπέραν, τὴν διαταγὴν καὶ ἐνώπιον τοῦ βαρόνου, ἔθεσαν ἐντὸς τῶν κιβωτίων τὰ ἀσπρόρουχα, τὰ ἐπιπλα καὶ πάντα τὰ χρειώδη διὰ τὴν μαρκησίαν.